

VENDÉGLŐSÖK LAPJA

(„PINCZÉREK LAPJA.”)

A HAZAI SZÁLLODÁSOK, VENDÉGLŐSÖK, KÁVÉSAK, PINCZÉREK ÉS KÁVÉHÁZISEGÉDEK ÉRDEKEIT FELKAROLÓ SZAKKÖZLÖNY.

A „Budapesti szállodások-, vendéglősök- és kocsimárosok ipartársulata”-nak, az „Első magyar orsz. pinczemesterek és pinczemunkások egylete”, a „Budapesti kávéházi segéd-egylet” a „Szatmár-németi pinczér-egylet”, a „Székesfehérvári pinczér-egylet”, a „Szombathelyi pinczér betegsegélyző-egylet”, a Kolozsvári pinczér-egylet”, a „Győr pinczér-egylet” a „Révkomáromi vendéglősök és kávéosok ipartársulata”, az „Arádi pinczér-egylet”-nek, a „Szabadkai pinczér-egylet”-nek, az „Arádi vendéglősök- és kávéosok egyesület”-nek, az „Ujvidéki szállodások-, vendéglősök és kávéosok ipartársulata”-nak és a „Miskolczi pinczér-egylet”-nek

H I V A T A L O S K Ö Z L Ö N Y E .

Megjelenik havonként kétszer, minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési ár:

Egész évre frt 6.— Félévre... .. frt 3.—
Háromnegyedévre » 4.50 Evnegyedre » 1.50

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

IHÁSZ GYÖRGY.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VIII. kerület, Zerge-utca 5. szám.

Kéziratok és előfizetések ide intézendők.

A

„Vendéglősök Lapja“

1889. évi hatodik évfolyamára

új előfizetést nyitunk.

Lapunk ára: Egész évre 6 frt., Félévre 3 frt.; Negyedévre 1 frt 50 kr.

Gyűjtőknek minden 5 előfizető után egy tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

Az előfizetési pénzek legcélszerűbben postai utalvány mellett a „Vendéglősök Lapja” kiadóhivatalának Budapest, VIII., Zerge-utca 5. sz. intézendők.

A kiadóhivatal.

Auf den VI. Jahrgang

des

„Vendéglősök Lapja“

eröffnen wir für 1889 ein neues Abonnement.

Die Abonnementspreise betragen: Ganzjährig 6 fl. Halbjährig 3 fl. Vierteljährig 1 fl. 50 kr.

Den Sammlern gewähren wir nach je fünf Abonnementen ein Gratisexemplar.

Die Abonnementsbeträge wären am zweckmässigsten mittelst Postanweisung an die Administration des „Vendéglősök Lapja“ in Budapest, VIII. Bezirk, Giesengasse, Nr. 5 zu richten.

Die Administration.

Megtörtént.

A fővárosi bizottsági tagok választása megtörtént s a VII-ik kerületi szaktársak kívánalma ha nem teljesült is, nincs okunk e körülmény felett kétségbe esni.

Nem győztünk, de azért dicsőségesen buktunk!

Dicsőségesen, mert szaktársaink közül e kerületben csupán 58-an vették ki szavazó-bárczáikat, s e csekély számmal együtt mégis 521 szavazatot adott be Stadler Károlyra. Tehát az eredmény megnyugtató, s ha tekin-

telbe vesszük, hogy a vendéglősök jelöltjével szemben az ez alkalommal egyesült párt némely kortesei minden erejüket megfeszítették — ez eredmény alapján oly jelentékeny, hogy nincs kétségünk azt hinni, hogy a következő választásnál a mily dicsőségesen most buktunk, oly fényes eredménnyel fog ez eszme majdan diadalt ülni.

De mindazonáltal időszerűnek tartjuk, ha t. szaktársainkat arra figyelmeztetjük, hogy legyen ezen veszteség intő példa a jövőre nézve s ne nézzenek egykedvűen a bizottsági tagok választása elé, hanem vegyék ki annak idején szavazó-bárczájukat és segítsék saját ügyüket diadalra emelni.

Mert be kell ismernünk, hogy ezen veszteségnek magunk vagyunk az okai, mert ha a VII-ik kerületi összes szaktársak körülbelül 300-an, — a meghatározott időtartam alatt kiváltott szavazó-bárczáik révén — leszavazhatlak volna, mily eredményt szült volna ezen választás!

Ne csüggedjenek tehát azon lelkes szaktársak, kik Stadler Károly megválasztásával osztályunk és iparunk érdekeit óhajtották előmozdítani s azon tisztelt választó polgárok, kik Stadler Károly urra szavazván, az ő megválasztásával a főváros érdekeinek óhajtottak szolgálatot tenni, mert a mag már el lett hintve, jövőre már terebélyes fává növi ki magát s az eszme él, s így reméljük, hogy a legközelebbi választások alkalmából a vendéglős ipar valamint az iparos osztály tehetséges tagjai nagyobb számmal kerülnek ki az urna alól, honnan most — szaktársaink és iparosaink közönye árán — jobbadán majd mind ügyvédek és orvosok kerültek ki.

Üdv tehát azon 521 lelkes polgár-

nak és szaktársnak, kik Stadler Károly megválasztásával a valódi érdemet óhajtották megjutalmazni.

Ihász György.

Es ist geschehen!

Die Wahl der hauptstädtischen Municipalausschuss-Mitglieder ist beendet und obwohl der Wunsch unserer Fachgenossen im VII. Bezirke nicht erfüllt wurde, haben wir dennoch keinen Grund darüber in Verzweiflung zu fallen.

Wir haben nicht gesiegt, sind aber ehrenvoll unterlegen!

Ehrenvoll, weil in diesem Bezirke von unseren Fachgenossen nur 58 ihre Stimmlizenzen erhoben haben und diese geringe Zahl inbegriffen, sind dennoch 521 Stimmen für Karl Stadler abgegeben worden. Diesemnach ist das Resultat ein beruhigendes und wenn wir in Betracht ziehen, dass einige Kortesse der bei diesem Anlasse vereinigten Partei dem Kandidaten der Gastwirthe gegenüber ihre ganze Kraft in Anspruch nahmen — ist das erzielte Resultat ein so bedeutendes, um keinen Zweifel aufkommen zu lassen, dass wie ehrenvoll diese Idee jetzt unterlegen ist, mit so glänzendem Erfolge sie gelegentlich der nächsten Wahlen ihren Triumph feiern wird.

Doch nichtsdestoweniger halten wir es für zeitgemäss, unsere geehrten Fachgenossen darauf aufmerksam zu machen, sie mögen diesen Verlust als warnendes Beispiel für die Zukunft betrachten und nicht theilnahmslos den künftigen Kommunalwahlen entgegensehen, sondern seiner Zeit ihre Stimmlizenzen herausnehmen und ihrer eigenen Sache zum Triumphe zu verhelfen trachten.

Wir müssen es doch bekennen, dass wir leider selbst die Ursache des uns

getroffenen Verlustes sind, weil, wenn sämtliche Fachgenossen des VII. Bezirkes — beiläufig 300 an der Zahl — auf Grund der, in der vorausbestimmten Zeitperiode herauszunehmenden Stimmlizenzen gestimmt hätten, welche ein verschiedenartiges Resultat hätte dann diese Wahl ausweisen können.

Sowohl unsere begeisterten Fachgenossen, welche durch die Wahl Karl Stadler's die Interessen unserer Klasse und unseres Gewerbes fördern wollten, als auch alle jene geehrten Wahlbürger, welche für Karl Stadler stimmend, den Interessen der Hauptstadt einen Dienst zu erweisen wünschten, mögen also durchaus nicht entmuthigt werden, weil der Same bereits gestreut ist, hervorzunehmen und zum kräftigen Stamme sich entwickeln wird. Die Idee lebt fort und fort, und so dürfen wir hoffen, dass gelegentlich der nächsten Wahlen die fähigen Mitglieder des Wirths gewerbes und der Gewerbeklasse im Allgemeinen in einer grössern Anzahl aus der Wahlurne hervorgehen. — aus welcher jetzt — in Folge der indifferenten Haltung unserer Fachgenossen und Industriellen — grösstentheils beinahe nur Advokaten und Ärzte hervorgegangen sind.

Heil demnach jenen 521 Bürgern und Fachgenossen, welche durch die Wahl Karl Stadler's, wirkliches Verdienst zu belohnen wünschten.

Georg Ihász.

A székesfehérvári vendéglősök értekezlete.

A székesfehérvári vendéglősök és korcsmárosok f. hó 6-dikán d. u. 3 órakor értekezletet tartottak a «Magyar Király» szállodában, hogy megbeszéljék azon felebeszédüket, melyet a legutóbbi közgyűlés reájuk nézve sérelmes ama határozata ellen adnak be, mely szerint a város a még hátralévő 1889-ik évben bormérési regále-jogát akként gyakorolná, hogy eddig hectoliterenkint szedett 27 kr. helyett az 1890-ik évben életbeléptetendő állami kezelésre meghatározott 3 forintot már most január 1-én elkezdendően szedni saját pénztára javára. Az értekezleten mintegy 140 vendéglős és korcsmáros jelent meg s megválasztották elnöknek Gánti Lajost, jegyzőnek Trummer Sándort. Gánti elnök esetelte a helyzetet, mely őket fenyegeti és védekezésre utalja. Felhossa a magánemberek könnyű pincseválságát s velök szemben a vendéglős terheit. Valamenynyí pinczetulajdonos nekik versenytársuk. Ő legközelebb indítványt ad be a közgyűléshez,

hogy a pinczeválság töröltessék el. Az ő részletes indoklása után elfogadott a polgármesterhez beadandó fellebbezés szövege melyet a következőkben mutatunk be:

A polgármester ur jelentésében felhozott hasonlat, «hogy a szőlősgazda, ki látva a philoxerapszittát terjedését, szőlőtökéit szálvesszőre metszi, hogy utoljára kiteremje magát és még az elpusztulás előtt egyszer magasabb, több jövedelmet hozzon» — a sérelmes közgyűlési határozatban megvalósulást nyert, miután minket vendéglősök- és korcsmárosokat, kik a város fogyasztási adó és regále jövedelmének termő tökéi voltunk, a regále díjnak 3 ftra emelése által, hogy a hasonlattal éljünk: szálvesszőre metszeni akar, hogy ezáltal elpusztulásunk t. i. az állam kezébe jutásunk előtt utoljára magunkat kiteremjünk.

Ha azonban a fenti hasonlatot megvalósítani célzó sérelmes közgyűlési határozatot köv. ikezményeiben vesszük komoly vizsgálat alá, ama meggyőződésre jutunk, hogy azon jövedelemmel szemben, mely a regále díjban, a sérelmes határozat jogérvényre emelésével elértnek, sokkal súlyosabb, ugy a várost mint az államot is érintő, a jövőbe kiható következmények állhatnak elő, u. m.:

1. A regále díj emelése által természetesen a fogyasztás is csökkenvén, egyrészt az adóalap csökkenése által az állam, másrészt maga a város is veszít, amennyiben az általa bérbenbirt fogyasztási adónál oly érzékeny veszteség állhat be, melyet a regále díj emeléséből várható nyeresége sem fedezhet.

2. Regále díj emelése által egy társadalmi osztály, mely oly nagy összegeket fizet adok ban az államnak. 48%-os pótdobban pedig a városnak — vagy részben tönkre juttatimiből ismét ugy az állam, mint a városra tetemes kár háramlik, miért az adófizető polgárok tönkrejutása által az állam elveszt tetemes adóalapot, a város pedig veszti az annak megfelelő községi pótdótot.

3. A mennyiben az 1889-ik evre a regále díjnak 27 krról 3 ftra, tehát az eddig szedett díj tizenegyszeresére emelése jóváhagyatik, magára az államra is tetemes kár és veszteség háromolthatik mert:

az 1890-ik évben az állam által életbe léptetendő állami kezelésre meghatározott 3 frt mikénti fedezésére vonatkozólag, az érdekeltek részéről szükséges, ezelszerű és helyes intézkedések — miután az állam által engedett 1 évi átmeneti idő közt a város a föl-emelt regále díjjal tervezti kiaknázni — megtehetők nem lévén, a helybeli korcsmárosok és bormérők legnagyobb része tönkrejut, melynek szükségbeli következménye, hogy az állam az 1890-ik évben, a város által előző évben véghezvitt s a fogyasztásra igen nagy mérvben ható kiaknázások folytán tetemes összegeket veszít.

Bármily kecsesgetőnek tűnjék is fel a regále díj emelést elrendelő sérelmes közgyűlési határozat indoka, mely a regále díj emelés által a püspökség és városbáz terek kiépítését és a vasutra vezető utból az alsó budai utnak, a Schwarz Gyula-féle házig való kiépítését helyezi kilátásba, mégis a sérelmes határozat ugy a méltányosság, mint az igazsággal homlokegyenest ellenkezik, mivel ezáltal az évek hosszú során át történt mulasztások egy év alatt szándékoltnak or-

vosoltatni, tekintet nélkül arra, hogy az alkalmazandó gyógyszer a város adófizető polgárainak egy részét megsemmisíteni és tönkrejuttatni fogja.

De ha figyelembe vesszük azt, hogy:

1. hogy a város évente 9—11,000 frrtal többet vesz be kövezet vám czimén, mint a mit e ezétra fordít,

2. hogy a fogyasztási adó bérletéből évenként, 8—10,000 frt közt váltakozó tiszta haszna van, melyből évenként közel 1200 frt jutalmakat oszt ki a fogyasztási adó behajtásánál alkalmazott tisztviselőknek: tehát minden kétséget kizárólag beigazolvva lesz, hogy ezen összegek egész mennyiségükben nem fordítottak a terek és utak kiépítésére, hanem más községi czélokra használtattak s így a terek és utak kiépítésénél beallott szükségesség, új jövedelmi forrásokat tett kívánatossá, melyeket Polgármester ur a regale díjnak az utolsó évbéli kiaknázásában fel is talált.

De vajjon igazságos és méltányos-e az, hogy a mult hibáinak következményeit a város adófizető polgárainak egy kis része viselje? Miért nem emelték a regale díjt évtizeddel ezelőtt, mit ha tesznek, s ha csak egyszer oly magasra emelik is azt, ugyanazon eredményt érik el mint ma, mégis azal a különbséggel, hogy nem tesznek koldussá és földönfutóvá egyes adófizető polgárokat.

Ha tehát bármily égetők legyenek is a városi állapotok, melyek a városi jövedelmeknek minden uton és módon szaporítását parancsolják, s habár tény is az, hogy a kisebb érdeket a nagy községi érdekének alá kell helyezni: a mint egy részről a jelen esetben ez elv nem alkalmazható, épen ugy nem téveszthető szem elől, hogy a város érdekét az egyáltalán nem képezheti, miszerint, egy, a polgárok zömét képező osztályt valójában el nem érhető, képzeti hasonlót tönkre tegyen, s ekként bizonyos mennyiségű adóalap feláldozásával, a jövőbe kihatólag, ugy az államnak, mint önmagának kárt okozon.

A fentebb felsorolt s kiemelt indokaink kényszerítenek tehát arra, hogy igazaink tiszta tudatában Nagyméltóságú Miniszter ur, Kegyelmes Urunktól kérjük és reméljük ügyünk igazságos eldöntését, miért is kérjük az ide vonatkozó iratokat jelen felebeszési indokaink kapcsán a Nagyméltóságú m. kir. Belügyminiszter ur Ó Kegyelmességéhez felterjeszteni, a hol az iránt esedezünk, miszerint Székesfehérvár szab. kir. város köztörvényhatósági bizottságának sérelmes határozatát megsemmisíteni, illetve hatályon kívül helyezni méltóztassék.

A felolvasott kérvényt a jelen voltak mindnyájan aláírták.

Japanische Speisen.

Über die Ernährung der Japaner ist fast allgemein die Ansicht, die sich auch in manchen physiologischen Werken findet, verbreitet, dass die Lebensweise dieser Rasse eine fast vegetarische, dass der Reis die ausschliessliche Volksnahrung sei. Diese Ansicht ist in den letzten Jahren durch neuere Untersuchungen, die zum grossen Teil von japanischen Gelehrten selbst veröffentlicht sind, entschieden widerlegt worden. Der Verbrauch von Fleisch ist in Japan allerdings ein recht geringer; denn nach der letzten Statistik vom

Jahre 1882 wurden im ganzen Reiche nur 36288 Stück Rindvieh geschlachtet, woraus sich pro Kopf der circa 37 Millionen Einwohner ein Jahresverbrauch von weniger als zwei Pfund (!) berechnet. Anderes Schlachtvieh wird in noch geringerer Menge konsumirt. Dieser Mangel an Fleisch wird aber einigermassen dadurch ausgeglichen, dass von einem grossen Theile der Bevölkerung See- und Süsswasserthiere aller Art, vorwiegend Fische, täglich genossen werden. Bei dem grossen Fischreichthum des Meeres, welches das langgestreckte Inselreich umspült, ist in der Nähe der dicht bevölkerten Küste der Fisch ungemein billig und auch den ärmeren Klassen zugänglich. Nach dem Innern der grösseren Inseln zu nimmt indessen infolge schwieriger Transport-Verhältnisse und der Vertenerung durch Zwischenhandel der Konsum von Meeresprodukten in sehr auffallender Weise ab. Die im Innern lebenden Bauern gestatten sich nur ein- oder zweimal im Monat den Luxus des Fischgenusses, manche kommen selbst während eines ganzen Jahres nicht öfter in die Lage, Fische oder andere animalische Nahrungsmittel zu essen. Hiernach darf man die gemischte Kost der Küstenbewohner und die rein vegetabilische Kost der Innenbewohner unterscheiden. Unter den Nahrungsmitteln pflanzlichen Ursprungs steht obenan der Reis, der, von der Kleie befreit, im Wasser ohne jede Zuthat nur so weit gekocht wird, dass die Körner ihre Form noch behalten und sich zwischen den Fingern leicht zerdrücken lassen. Daneben werden Gerste, Weizen und verschiedene Hirsearten gebraucht. Sehr verbreitet sind Rettich- und Turnipsarten, welche gesalzen und gepökelt als Zuspeise fast bei jeder Mahlzeit vorkommen. Kartoffeln sind selten. Auch Kürbisse, Zwiebelblätter, Adlerfarn und Meeresalgen sind sehr beliebt. Die Hülsenfrüchte, welche durch einen so hohen Grad an Eiweiss und zum Teil auch an Fett ausgezeichnet sind, werden auffallend wenig direkt genossen, sondern dienen vorzugsweise zur Bereitung eigentümlicher Speisen, des Miso und Tofu, sowie zur Darstellung einer sehr schmackhaften Sauce, des Shoyu (auch Soja und Soya genannt), welche ja auch ausserhalb Japans sich zunehmender Beliebtheit erfreut. Das Miso, ein dickflüssiger Brei, wird fast in jeder Haushaltung selbst hergestellt aus gekochten und zerriebenen Sojabohnen, die mit gährendem Reis versetzt werden. Der Tofu stellt einen Bohnenkäse dar, wird ebenfalls aus Sojabohnen bereitet, die mit Wasser aufgeköcht und abfiltrirt werden. Die Shoyu-Sauce, welche in der Küche aller Bevölkerungsschichten eine wesentliche Rolle spielt, ist das Produkt einer langsamen Gährung eines Gemisches von gekochten und zerstampften Sojabohnen, geröstetem Weizen, Kochsalz und Wasser. Neuerdings hat sich unter den mittleren und höheren Beamten der grösseren Städte Japans der Genuss der Milch eingebürgert, die den Wert der Ernährung naturgemäss sehr bedeutend hebt, indem sie allein den Körper vor Gewichtsverlust schützt, unter dem fast alle Japaner leiden.

Versammlungen der Wiener Gastwirthsgehilfen.

Samstag Früh 1 Uhr fanden sich die Wiener Kellner in grosser Anzahl zur 20. Generalversammlung des Wiener Kellnervereines in

dem grossen Saale »zu den drei Engeln« auf der Wieden zusammen. Seitens der Genossenschaft waren drei Delegirte und zwar die Gastwirthe Bayer, Rahn und Dorfinger erschienen. Um 1 Uhr eröffnete der Obmann des Wiener Kellnervereines, Gustav Wetzka, die Versammlung, indem er den Rechenschaftsbericht über das abgelaufene Geschäftsjahr vorlegte und zunächst das erfreuliche Gedeihen des Vereines constatirte. Über Antrag des Ausschussmitgliedes Fusseg wurde alsdann beschlossen, dem Bailcomité den Dank des Vereines dafür zu votiren, dass demselben durch die Thätigkeit des Comité ein Erträgniss von 1300 fl. zuzufloss. Ueber einen weiteren Antrag Leopold Urnauer's beschloss die Versammlung, dem Gehilfen-Ausschusse, dessen Thätigkeit mit bedeutenderen Auslagen verbunden ist, eine Subvention von 200 fl. jährlich zuzuwenden, und fortan die Leihenkostenbeiträge um 15 fl. zu erhöhen. Was die Idee der Errichtung eines eigenen Spitals anbelangt, muss deren Realisirung noch aufgeschoben werden, bis die Behörden dieser Idee ein geneigteres Entgegenkommen bezeigen werden. Bei der hierauf vorgenommenen Neuwahl des Ausschusses wurden Obmann Gustav Wetzka und dessen Stellvertreter Leopold Urnauer einstimmig wiedergewählt. Ferner wurden zu Ausschüssen theils wieder-theils neugewählt: L. Fränkl, F. Fusseg, J. Manjasek, J. Rothbach, H. Wittmann, A. Raungartner, J. Seehofer, J. Schüller, A. Czapp, J. Zeilner, R. Dworschak, A. Ziegler, F. Kollarz, G. Dolleisch, Ch. Matalony, M. Ruef, J. Baume, K. Tempel, J. Tasch, C. Schröpfer, C. Hirsch, A. Paar, J. Eigner, W. Deutzer, J. Stein, J. Hofmann und A. Kaufman. Schliesslich beglückwünschte Herr Rahn die Kellner zu ihren bisherigen Erfolgen, die sie nur ihrer Einigkeit zu danken haben, und die ihnen von ihren Prinzipalen gerne gegönnt werden.

A forró ételekről.

Mindenki beszél róla, mi is sokszor mondtuk, meg ki is mutattuk az »egyszeregy« igazságával bíró számokkal, hogy hazánkban nagyon ócsó portéka az emberélet: nagyobb a halálozás nálunk, mint Európa bármely más népeinél. Mintha bizony a magyar ember csak szemét volna a föld hátán s halál koma azzal volna megbizva, hogy mihamarabb eltisztítsa a föld színéről.

Pedig ennek nem az az oka, mintha a többinél gyatrább, éhletlenebb, satnya nép volnánk; hiszen erőteljesebb, dalásabb nép alig van a magyarnál. Hanem oka igenis a magyar ember gondatlansága, ki az egészséget csak gyerekjátéknak veszi s azt gondolja, hogy annak őrzése, gondozása nem tartozik ő rá; majd elvégzi helyette a jó Isten ezt a munkát.

Távol legyen tőlünk, mintha mi a Mindenthatóban vetett bizalmat kicsinyelnők! Ez első sorban kötelessége mindnyájunknak. De kötelessége ám aztán az is, hogy azt az erőt, egészséget, a mit ő ránk bizott, megbecsüljük.

A magyar embernek sok oly szokása van, ami apró-cseprő, jelentéktelen, mellékes dolognak látszik s amiről azt hisszük, hogy semmi köze az egészségünkhöz; pedig az ily, számba se vett rossz szokások folytonos gyakorlás által az egészség teljes megromlását s a korai elhalálozást eredményezhetik.

Ezzal egy igen általános rossz szokásra figyelmeztetjük olvasóinkat: a forró ételek és italok élvezésére.

Mikor a magyar szántó-velő családja, meg egész háznépe az isten szabad ege alatt körül üli a füstös oldalú bográcspan, vagy széles cseréptálban »párolgó« tarhonya levest, s látható élvezettel fujogatja, szürcsölgeti a paprikától pirult, zsirtól csillogó forró levet: ezt a jelenetet sok költői kedélyű ember szemlélte már, sőt akadt olyan is, a ki meg is énekelte; nem feledkezvén meg persze arról a tréfás jelenetről sem, a mi előadódik, ha egyik-másik kapzsi gyerek megégeti a száját.

Hát biz ezt úgy elnézni szép jelenet lehet; hanem az ily evésekkel járó szokás épenséggel nem dicséretre méltó.

Gondol-e ugyan arra a magyar ember, hogy azt a gonosz foglájást, a minek csak a hideg vas az orvossága, vagy a megromlott szájját, melylyel semmiféle magához vett étel-italnak az ízét nem érzi, továbbá komoly gyomorbetegségeket azzal a szépen párolgó forró étellel szedi magába?

Dehogy gondol! Hiszen a gazduram csaknem a kontyába kap az anyjuknak, ha az étel »elhült«, mire asztalra kerül! Az elhülés alatt természetesen nem azt kell érteni, hogy hideg lett, hanem már nem olyan forró, mint mikor a tűzön bugyogott.

De maguk a háziasszonyok is büszkék arra, hogy az ő tálalásuk párologva kerüljön elköltésre. Aztán kávé, tea is csak úgy jó, ha azon forrón lehet elviritytölgetni.

Pedig milyen kevés fejtörés kell hozzá, hogy belássuk e szokás káros voltát. Tessék csak meggondolni, milyen ijedten razzuk a kezünket, ha a poszógó kásából, vagy rottyogó lekvárból egy forró eszép fröcsösen rá! Pedig a kezünk bőrénél sokkal vékonyabb, érzékenyebb a gyomor belseje s az ezen okozott égés sokkal veszedelmesebb is, mint egy kis külső égés.

Tudós doktorok kisebb állatokon kísérleteket tettek a forró ételek és italok hatásának kitanulmányozására. A szerzett tapasztalat eléggé tanulságos s méltó arra, hogy figyelembe vegyük. Az állatok gyomra hártlyahurutot, gyomorgyulladást, sőt fekélyeket kapott a reájuk erőszakolt forró étel és italtól.

Az emberi gyomor a folytonos használat által némileg edződött ugyan a forró ételek elviselésére, de azért káros hatás nélkül mi sem élvezhetjük s bátran lehet mondani, hogy a legtöbb gyomor baj ennek a következménye.

De a forró ételek káros hatását közvetlenebbül is lehet tapasztalni.

— Hogy enné meg az öregapjával ezt a levest Julcsa! — szól ó nagysága a szakácsnéhoz, — alig lehet megenni, olyan sós.

— Sós? . . . No azt csodálom! . . . Megkóstoltam kérem alásan még a találaskor is, de én — Isten ucsese! — nem vettem észre.

Az ilyen párbeszéd hol itt, hol ott, de mindennapos. A szegény szakácsné töprenkedik, évelődik, pedig ő csakugyan nem oka. Csúpan az a baj, hogy forrón kóstolta meg az ételt. A forró étel pedig az izlést elrontja, sokszor egészen megsemmisíti, úgy, hogy az étel ízét nem tudjuk megkülönböztetni.

Az izlésen kívül káros hatása van a forró ételnek a fogakra, melyek megrontják a zománcczát s így előidéznek a fogfájást.

A gyomorra nézve, még ha talán nem is forrázzuk le veszélyesen, még azért is káros a forró étel, hogy ezt nem tarthatván sokáig

a szánkban, igyekezzünk minél hamarabb lenyelni s így a rágós ételeket kellő megrágás nélkül nyelvén le, neheztjük a gyomor emésztését.

A gyomor épségben tartására legtanácsosabb oly foku meleg ételeket venni magunkhoz, a milyen a gyomor melegsége, tehát 37—38 Celsius foknyit. Ilyen melegsége van a csecsemő által élvezett anyatejnek is, a mit pedig a böles Teremtő rendelt így, tehát a legjobbnak is kell lennie

Kövessük az általa jelölt utat egészségünk érdekében!
B—t.

Prinzipal und Angestellte.

Über dieses Thema brachte die »Allg. Hotel- u. Gastw.-Ztg.« folgenden Artikel:

»Eine tiefe Missstimmung über die erwerblichen Verhältnisse in den arbeitenden Volksklassen ist das charakteristische Zeichen unserer Zeit. Es muss anders werden!« hört man überall, aber über die Mittel, eine Änderung zum Besseren herbeizuführen, gehen die Meinungen weit auseinander. Der Liberalismus glaubt, durch einen guten Volksschul- und Fachschul-Unterricht die heranwachsende Generation befähigen zu können, mit grösseren Chancen den Kampf ums Dasein zu führen. Der Konservatismus aber erblickt die Gesundung der sozialen Verhältnisse in der Beseitigung und Wiedereinrichtung der Zünfte oder Innungen. Er will also eine Umkehr unserer volkswirtschaftlichen Entwicklung, und im übrigen tröstet er diejenigen, welche alle Ursache haben, die Erde als ein Jammerthal anzusehen, mit den Freuden, welche ihrer im Jenseits harren. Die Sozial-Demokratie ist endlich überzeugt, dass alle Not und alles Elend verschwinden werde, wenn die Menschheit sich zu den Lehren Ferdinand Lassalles bekehrt hat.

Wir lassen es dahingestellt, ob die in gastwirtschaftlichen Etablissements Bediensteten thatsächlich weniger verdienen wie in früheren Jahren. Gewiss jedoch ist, dass sie erheblich grössere Ansprüche an das Leben stellen, als es früher der Fall war. Wir haben mehr wie einmal in unserem Blatte geradelt, dass Kellner sich pekuniäre Ausschreitungen erlauben, die ihnen ihre Lage streng und ausnahmslos verbieten sollte. Wenn aber die Folgen des Leichtsinnes sich fühlbar machen, die sich stets ebenso sicher einstellen, wie »die Trän' auf der herben Zwiebel«, so jammern sie über die schlechte Welt und erwärmen sich für die Innungen, oder werfen sich der seligmachenden Sozial-Demokratie in die Arme. Sozial-Demokratie und Innungen haben das mit einander gemein, dass sie glücklich machen wollen, ohne dass der einzelne auf seine eigene Kraft allein angewiesen ist; sie mögen sich in anderen Beziehungen noch so hart bekämpfen, in der Gegnerschaft gegen das bekannte »Selbst ist der Mann!« stehen sie brüderlich zusammen.

Wer das Selbstvertrauen verliert und seine Rettung nur von fremder Hilfe erwartet, ist ein verlorener Mann. Der sozialdemokratische Staat ist ein Zukunftsbild und wird es stets bleiben, eine Fata morgana, die stets um so viel zurückweicht als man ihr näher zu kommen glaubt. Es ist sehr, sehr zu bedauern, dass so viele, die durch sich selbst emporkommen könnten, in der Hoffnung auf die Eröffnung des sozialdemokratischen Schlafaffenlandes ihr Leben verträumen. Die soziale

Lehre ist eine erschlaffende, und hierin liegt nicht zum mindesten ihre Gefährlichkeit.

Die Natur-Gesetze sind ewig und unveränderlich, und ein anderes Gesetz, als durch Fleiss, Brauchbarkeit und Sparsamkeit zum Wohlstand zu gelangen, hat es nie gegeben und wird es nie geben können.

Fachliche Brauchbarkeit und Arbeitsamkeit führen uns zu der zweiten Quelle, welcher der Missmut so mancher Bediensteten entspringt. Wir haben den Kellnern Recht gegeben, wenn sie behaupten, nicht jeder Prinzipal sei so, wie er sollte. Aber fragen wir jetzt, sind denn die Kellner immer so, wie die Prinzipale sie wünschen müssen? Sind die Brauchbarkeit, der Fleiss und das Benehmen so, dass sie stets anerkannt werden müssen?

Leider sind Fähigkeit und Arbeitsamkeit sehr häufig in solch' geringem Masse vorhanden, dass der Inhaber dieser ungenügenden Qualifikation wie der ewige Jude stetig umherirrt, weil er nirgendwo seine Stellung zu behaupten weiss. Die fachliche Untüchtigkeit ist die Hauptursache des vorkommenden Proletariats. Das Kellnerproletariat aber ist es gerade, welches die Fachwelt erfüllt mit seinem Jammer über die Engherzigkeit und die Ausbeute-Neigung der gastwirtschaftlichen Prinzipale. Einen etwaigen Splitter in den Augen der Prinzipale sehen sie sehr genau, den Balken in den eigenen Augen sehen sie jedoch nicht.

Doch verlieren wir weiter keine Worte über die untauglichen und deshalb unnützen Glieder des Wirtschafts-Personales, von denen es besser wäre, sie hätten sich dem Wirtschafts-Betriebe nicht gewidmet. Wenden wir uns lieber den fachlichen, tüchtigen und fleissigen, aber unzufriedenen (?) Elementen zu. Wir wiederholen ihnen, dass es keinen anderen Weg, als den der Brauchbarkeit und Becheidenheit, des Fleisses und der Sparsamkeit gibt, der zur behaglichen bürgerlichen Existenz führt. Allerdings ist der Weg eng und schmal, und wer ihn wandelt, findet mehr Dornen als Rosen. Aber wenn ihm auch Dinge begegnen, die ihm nicht gefallen, so verliere er diesen Weg doch nie aus den Augen.

Hierzu äussert sich die Wiener Allg. Kellner-Ztg. ganz treffend wie folgt:

»Es gibt kein heikleres Thema für ein Fachorgan, als das Verhältniss von Prinzipal und Angestellten zu einander; leichter ist es, im Sinne des Prinzipals dieses Thema zu behandeln, schwieriger in jenem des Gehilfen.

Im Sinne des Prinzipals ist es gewöhnlich Brauch, Thatsachen zu zerlegen, wie sie dem Schreiber für seine Zwecke förderlich scheinen, selten wird aber die andere Seite der Sache beleuchtet, und Umstände, die eben jenen Thatsachen zur Folge dienen, werden verschwiegen.

Im Sinne des Gehilfen muss man Wunden aufreissen, die dem ganzen Stande anhaften, nur darf dies nicht den Zug der Gehässigkeit, der Aufstachelung, des leeren Krakehlens an sich tragen.

Vor Allem kann dies nicht die Aufgabe des Fach-Organes sein, aber das Recht der freien Meinungs-Ausserung ist uns ungeschmälert ebenso zugesichert, wie allen anderen Gehilfenständen, welche die Freiheit des gesprochenen und gedruckten Wortes zu benützen verstanden haben, so dass sie durch die ihnen gesetzlich zustehenden Rechte bedeutende soziale Vorteile erreichten und durch klare Be-

stimmung des Verhältnisses von Leistung und Gegenleistung ihre moralische Selbstständigkeit wahren.

Wir können es nicht dahingestellt sein lassen, ob die Gastwirts-Gehilfen thatsächlich weniger verdienen wie in früheren Jahren. Wer bei uns Gehilfen anfragt, wird sich über die Löhne wundern, die da gezahlt werden und welche Gegenleistung dafür gefordert wird.

Was den wunden Punkt angeht, ob die Gehilfen berechtigt sind, erheblich grössere Ansprüche an das Leben zu stellen, als es früher der Fall war, so käme dies einem individuellen Eingriff gleich, denn auch jeder Arbeiter hat in dem grossen Haushalte, der sich Staat nennt, seinen Platz und mithin auch vollen Anspruch auf Gleichberechtigung von Ansprüchen auf das Leben.

Den allgemeinen sozialen Verhältnissen können sich auch die Gastwirts-Gehilfen nicht verschliessen, und es ist nicht einzusehen, warum gerade der Gastwirts-Gehilfe, der doch Intelligenz und Bildung besitzen muss und ohnehin weder Sonntagsruhe noch festgesetzte Arbeitsstunden hat, sich so ganz und gar als Sklave fühlen soll. Will man da etwa dem sittlichen Streben, wenn diese im Interesse der Moralität und der Menschlichkeit sich einigen, Einhalt thun? — — —!!

Was die Fähigkeit, Brauchbarkeit, Arbeitsamkeit, Fleiss und Benehmen des Gehilfen betrifft, müssen wir zugestehen, dass hier eben vieles zu wünschen übrig bleibt, und so lange als nicht das Problem gelöst ist, den Nachwuchs richtig für unser Gewerbe erziehen zu können, werden auch diese Klagen fortbestehen.

Warum sorgen aber die Prinzipale nicht für eine tüchtige Ausbildung des Nachwuchses? Mann lässt die Bäume wild fortwachsen und ist dann böse, wenn sie gar keine oder nur schlechte Früchte tragen.

Aber welche Früchte ernten jene, die fachlich tüchtig, arbeitsam, fleissig und bescheiden sind?

Sind sie geschäftlich aufgewachsen, so haben sie unter dieser Art zu sehen und zu denken, in der Schule, wo zwar sehr wenig gelehrt, aber doch viel gelernt wird, lebendige Erfahrung genossen, und war ihnen nicht der Glücksgott beigestanden, so müssen sie eben Dank unseren heutigen gastwirtschaftlichen Verhältnissen ihr Leben durchfristen: nichts schützt sie vor plötzlicher Entlassung, gleich einem Damoklesschwert schwebt ihnen diese Aussicht stets über dem Haupte. Man braucht es ja nicht so genau zu nehmen mit den Kellnern, das ist ein Fluch, der auf uns ruht. Geringschätzung ist eine Eigenart, die man ja häufig antrifft, Vertrauenswürdigkeit eine weitere. Wo findet man bald so viele falsche Voraussetzungen, wie bei den Bestrebungen der Kellner? Mag der Prinzipal von der Brauchbarkeit des Gehilfen noch so überzeugt sein, so setzt er voraus, der Gehilfe sei täglich so vielen Fällen unterstellt, wo dessen Eigennützigkeit auf die Probe gestellt wird, denen er nicht gewachsen glaubt. Beispiele wollen wir hier nicht anführen, um zu zeigen, wie Mangel an Vertrauen und Achtung unseren geschäftlichen Verkehr erschweren. Es fällt eben vielen Prinzipalen schwer, bei dem Kellner an ein wahres Geschäfts-Interesse zu glauben, und dann wundern man sich, wenn Mangel an Pflichterfüllung platzgreift?

Mehr Gerechtigkeit, mehr Ehre ist es, was

erstrebt wird, dann wird auch die Anhänglichkeit und die Geschäfts-Freudigkeit erweckt, aber so täuschen sich oft beide Theile ob der gegenseitigen Gesinnungen, weil die gesunde Basis des natürlichen Vertrauens fehlt. Dazu kömmt noch oft miserable Entlohnung, schlechte Verpflegung, Unterkunft in elenden dumpfen Räumen, die schlecht in Stand gehalten sind und den notwendigsten Erfordernissen eines bescheidenen Kultur-Menschen nicht entsprechen. Und das soll den Menschen nicht verwildern?!

Also gebe man uns erst Gelegenheit, an unserer Arbeit die rechte Freude zu finden, entlohne man uns für unsere Arbeit wie andere Arbeiter, dass wir nicht gezwungen sind, unseren Arbeitslohn pfennigweise zusammen zu betteln, trage man Sorge, dass der Nachwuchs ein solider, bildungsfähiger sei, und bilde ihn für seinen Beruf tüchtig aus, dann, aber nur dann würde es Angestellte nach dem Wunsche der Principale geben.»

KÜLÖNFÉLÉK.

Az ujévi üdvözlerekre nézve, mint a múlt évben úgy az idén is — lapunk t. olvasói részére külön rovatot nyitunk. Tisztelettel felkérjük mindazon t. olvasóinkat, kik összes barátjaikhoz és ismerőseikhez intézendő üdvözlereiket lapunkban közölni óhajtják: megrendeléseiket bezárólag f. hó 26-ig beküldeni sziveskedjenek. Későbbi megrendelések nem fogadtatnak el. Közlési díj 1 frt.

— **Tisztelt olvasóinkhoz!** *Lapunk e jelen számmal bevégezte pályafutásának ötödik évfolyamát. Lapunk tisztelt barátaik fogadják szives támogatásukért legmelegebb köszönetünk kifejezését. Ezuttal tisztelettel értesítjük mindazon hátralékos előfizetőinket, kik számos felszólításainkra hátralékaikat mindez ideig ki nem egyenlítették, hogy lapunk további megküldését — követelésünk fenntartása mellett — részükre e jelen számmal beszüntetjük s a közelgő újévtől fogva csak azon t. szaktársainknak küldjük e lapot, kik ezt megrendelik s erre előfizetnek.*

— **A budapesti pinczér-egylet** a közelgő karácsonyi ünnepek alkalmából ez idén 25 szegény sorsu gyermeket fog teljesen felruházni, a többi gyermekek pénzbeli segélyben részesülnek. Böhm Emil az egylet tapintatos elnöke, a rendező bizottság elnökével Tomola Rollanddal mindent elkövet a gyermekek czélszerű megjutalmazása iránt. Az adakozások összege már eddig a hatszáz frtot túlhaladta, tehát sokkal több az eredmény mint a múlt évben volt. A vissza maradó összeg «segély alap» czimén az

egyleti vagyonhoz fog csatoltatni s takarékpénztárilag külön kezeltetni. Böhm Emil elnök mióta az egylet vezetését átvette sok üdvös intézkedést foganatosított, ilyen a «segély alap» létesítése is. Böhm Emil ezen humánus intézkedését az egylet tagjai s annak volt régi elnöke Asmus József örömmel fogadták s az eszme megvalósításához anyagi támogatásukat ajánlották fel. A karácsonyi ünnepek alkalmából a pinczér-egylet a horvát részére 3 pályadíjat tűzött ki. E pályadíjat azon borfiuk nyerhetik el, kik magyar és német nyelven legjobb étlapot irnak. Az első díj egy cs. kir. arany, a második egy 10 frankos arany, a harmadik egy ezüst tálleer leend. Ezenfelül a pályanyertes borfiuk Gundel János urnak, Ó felsége által a Ferencz József lovagrend tulajdonosává történt legmagasabb kitüntetése emlékére, lapunk szerkesztője részéről tett alapítványt is elnyerik, t. i. a «Vendéglősök Lapját» egész évben díjmentesen kapják.

— **A pinczér-egylet bálja.** A budapesti pinczér-egylet zártkörű tánczvigalma február hó 7-ikén leend megtartva a f. h. «Vigadó»-ban. A rendező-bizottság 25 tagból már megalakult elnöke Böhm Emil egyel. elnök, alelnöke. Langer Vilmos, pénztárosa: Tomola Rolland. Belépti díj a következőképp lett megállapítva: Személyjegy 2 frt. Családjegy 3 frt. A bál iránt már eddig is nagy érdeklődés mutatkozik.

— **Öngyilkosság.** Leikam Gyula, a budapesti «Zöldhordó» vendéglő üzlet-vezetője szerelmi csalódás folytán föbe lőtte magát s rögton meghalt.

— **Vendéglő átvételek.** Budán a kristinavárosi söresarnokot Horváth Antal a budai «Zöldfa» vendéglőadó tulajdonosa vette bérbé, a «Zöldfa» vendéglőt pedig Pittner György volt Trecsén-telepizsi főpinczér bérelte ki. — Molnár Endre a vig-utcai Poós-féle vendéglőt vette át. — Bittner József budapesti vendéglős a kerepesi-ut 70. szám alatt levő vendéglőjét Töppfel N. volt Kazinczy-utcai vendéglősnek adta át. — Zsák József legutóbb a kolozsvári «Erzsébet» szálloda főpinczére átvette a Csányi-utca 9. szám alatt levő vendéglőt Budapesten. — Pongrácz Károly budapesti vendéglős átvette a Sándor-utca 22. számú vendéglőhelyiséget Amtmann Simontól.

— **A budapesti kávéspartársulat** kebelében — mint értesülünk — legközelebb egy oly mozgalom fog a tagok részéről megindulatni, mely a társulat működési körében nagyobb életrealizációt s az eddiginél több tevékenységet leend hivatva előidézni. A társulat tagjai már a felől is tanácskoztak, hogy a kávéspartársulat eddigi elnöke Batori Mihály helyébe Némay Antal kávéház-tulajdonos, a közügyek tevékeny harcászát választják meg.

— **Üzleti hírek.** Friedl János a besztérczei «Magyar király» szálloda főpinczéri állását vette át. — Lang Jean a debreczeni vasúti vendéglő főpinczéri állását vette át. — Kolozsár Imre Besztérczéről a fővárosban nyert alkalmazást. — Kovács Antal pedig Győrött a «Bárány» szálloda főpinczéri állását vette át.

— **A bécsi szaktársak báljai.** Mint bécsi levelezőnk értesít bennünket, az ottani vendéglősök ipartársulata tánczvigalmát január hó 22-én, a pinczér-egylet pedig február hó 8-ikán fogja megtartani.

— **A bécsi vendéglősök** ipartársulatának elnöksége a társulat tagjaihoz legutóbb egy körlevelet intézett, melyben arra kéri fel a

tagokat, hogy a pinczér pályát nagy számmal ellepő pályatévészett elemeket lehetőleg mellőzzék s üzleteikben — kiegészítő pinczérékül is — tanult és képesített pinczéreket alkalmazzanak. Mi őszintén helyeseljük ezen iparunk tekintélyének megóvására czélzó intézkedést, vajha ez mielőbb nálunk is követsére találna.

— **Szegeden** Ketter N a Proféta vendéglő bérője vette Mészáros Irma kisasszonyt Budapestről.

— **Öngyilkos pinczér.** Nagyváradon valami Löwinger Ignác nevű pinczér föbelőtte magát. Tettének oka ismeretlen.

— **Ujvidéken** a takarékpénztár palotájában Urs Simon eddigi bérő f. hó 1-én diszesen berendezett szállodat nyitott.

— **Heiter Imre,** a győri pinczér-egylet ügynöke, az 1889-ik évre helyi érdekű zsebnaptárt adott ki. Ára 25 kr. Ajánljuk szaktársaink figyelmébe.

— **A legujabb intensiv monstre-lámpák,** melyek kipróbáltak és robbanthatlanok, kaphatók Lovszky János üveg és porcellán-edény üzletében Budapesten, VII. kerepesi-ut 40. szám. Ajánljuk e jeles czéget t. szaktársaink figyelmébe.

— **A borárok emelése.** A székesfehérvári vendéglősök és korcsmárosok megtartott értekezletén Gánti Lajos indítványára kimondatott, hogy tekintettel eddig is viselt nagy terheikre, az új bor literjét 24 krra, a 24 krosat 28-ra, a 30 krosat 34-re emelik fel. Ezen újítás január 1-én lép életbe.

— **Titkos szállók.** Fővárosi vendéglős ipartársulatunk még a múlt év végén panaszt tett a rendőrségnél, hogy a központi személypályaudvarnál állomásozó bérszolgák titkos szállókat tartanak és az érkező idegeneket odá csalogatják, a mi által érzékeny károkat okoznak a szállótulajdonosoknak. A főkapitányság e följelentés következtében megfigyeltette a bérszolgákat s rájött, hogy közülök hat foglalkozik üzletszerűen a lakáskiadással. E kihágás megtorlása végett a rendőrség a múlt év szeptember 9-én jelentést tett az illetékes VII. ker. előjáróságnak. Az előjáróság azonban egy évig mit sem tett a hordárok ellen, (mert az ott alkalmazottaknak, mint tudjuk, más dolguk volt!) sőt ez év november 16-án a rendőrséget arról értesítette, hogy ellenük az eljárást elévülés czimén már meg is szüntette. A főkapitányság ennek következtében átiratot intézett a fővárosi tanácshoz, hasson közre, hogy hasonló mulasztások többé elő ne forduljanak.

— **Kérelem.** Oszvald János és Tészler Károly főpinczéreket hollétéről, kérjük a nevezettek ismerőseit, legyenek szivesek e lapok kiadóhivatalát értesíteni.

ALLERLEI.

Zu den Neujahrgratulationen eröffnen wir auch heuer wie im vorigen Jahre für unsere geehrten Leser eine separate Rubrik. Wir ersuchen höflichst alle jene geehrten Leser, die ihren sämtlichen Freunden und Bekannten in unserem Blatte ihre

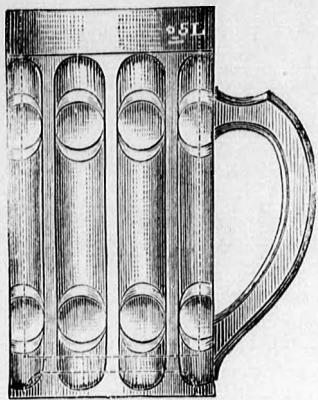
SCHREIBER J. és unokaöccsesei

cs. kir. szab. üvegyárosok,

Budapest, régi posta-utcza 10. szám (földszint).

Nagy választék üvegedényekben
szállodások, vendéglősök, kávéházak (s háztartási használatra).

Glasfabriken:

DURNIAN.
Post Göding.
Telegrafenstation Göding.
Nordbahnstation Göding.
MÄHREN.

ZAY-UGRÓCZ
Post Zay-Ugrócz.
Telegrafen-Station Zay-Ugrócz.
Waagthalbanstation Trensín.
UNGARN.

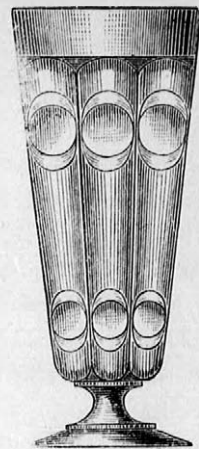
JOSEFSTHAL
Post Svetla.
Telegrafenstation Svetla.
Nordwestbahnstation Svetla.

DEUTSCHLAND:
Fürstenberg a. d. Oder Post
Fürstenberg an der Oder.
Telegrafen- und Bahnstation
Fürstenberg a. d. Oder.

RUSSISCH-POLEN:
ZOMBKOWICE
Post Zombkowice
an der Warschau-Wiener Bahn.

GROSS-ULLERSDORF
Post Petersdorf
Telegrafenstation Gross-Ullersd.
Bahnstation Petersdorf-Ullersd.
Mährischen Grenzbahn.
MÄHREN.

JARONOWITZ
Post Göding.
Telegrafenstation Göding.
Nordbahnstation Göding.
MÄHREN.

HEINRICHSHÜTTE
Post Göding.
Telegrafenstation Göding.
Nordbahnstation Luschitz.
MÄHREN.

Minden borkezeléshez szükséges anyagok, és pedig: *viza-hólyag, bor-zamat* (Weinbouquet), *borderítőpor* (Klärungspulver) ugy *porok a bor savanyúságának megszüntetésére*; továbbá tökéletesen *ártalmatlan borfestékek, glicerin, gelatin, kénlapocskák* nemkülönben *parafa-dugók* és palaczkokra való *cinn-esipkák* (Kapseln) a legjobb minőségben s legdúsabb választékban kaphatók:

Watterich Arnold ur kereskedésében **Budapest, Dohány-utcza 1. szám a.** Árjegyzékek és kezelési jegyzékek ingyen

Alle Bedarfsartikeln zu Wein-Manipulation, wie: *Hausenblase, Weinbouquets, lárungspulver, unschädliche Weinfarben, Einschlag Gelatine, Stoppeln, Glycerin, Zinnkapseln* etc. in besten Qualitäten billigst bei

WATTERICH ARNOLD **Budapest, Tabakgasse Nr. 1. (Huszár-ház).** Preisourante und Manipulation gratis

Ormai Mór

ajánlja saját gyártmányú sérvkötőit,

melyek a sérvben szenvedőknek legbiztosabb gyógyulását elősegítik, ugyszintén **görcsér-harisnyájt, haskötőit, gummi és flanel kötéseit, suspensoriumokat, tricoból, bőrből és kautschukból, különösen alkalmas heresérveknél; vizelletartók, ágybetétek, kötszerek** és minden a beteg-ápoláshoz szükséges eszközök nagy választékban. — Egyszermind ajánlja sa át készítmánya mindenemű **kesztyűit, vánkosságait, esőköpenyeit és kamasliait** legjobb minőségben. — Továbbá ajánlja legfinomabb nemű **fenyes-, szarvas-, öz-, kutyabőr keztyükbeni választékos raktárát.** — Sérvkötők próbálására külön helyisége van.

Sérvkötők megrendelésénél elégséges a szenvedő rész nagyságának, jobbra balra vagy dupla megjelölése. Vidéki megrendelések pontosan utánvétel mellett eszközöltetnek.

ORMAI MÓR

sebészeti kötések és kesztyű-gyára
Budapest, hatvani-utcza 20. sz.

FODOR L.

férfi-szabó

Budapest, IV. ker. Egyetem-tér 5. szám.

az „Egyetemhez“

Legnagyobb hazai kész uri és gyermek ruharaktár.

Ezen czég az idegenek, valamint a t. közönség figyelmébe ajánlható, itt nem csak elegánsan, izlésteljesen és legdúsabb divat szerinti jó szabásu, hanem fölötte még rendkívüli jutányos árak mellett lehet ruházkodni.

Eble Lajos,

mindennemű sörök és pezsgők szállítója.

Lakik:

BUDAPEST,

IV. borz-utcza 1. sz.

SIMON P.-féle

a „HÁRSFÁHOZ“ címzett sörháza

és vendéglője,

Fürdő-utca és Erzsébettér sarkán 1. szám.

EREDETI PILSÉNI SÖR

a polgári sörházból valamint a legfinomabb udvari és dupla márciusi sör; külön bor, jó ízű ételek, figyelmes kiszolgálást a legjutányosabb árakon.

Külön termék társasági összejövetelek részére.

PAPRIKA.

Rózsa paprika legfinomabb	100 kl.	98.—	frt.
Debreczeni kolbász...	...	> >	78.— >
Paprika kolbászka	...	> pár	8.50 >
Tarhonya tojasos	...	> kl.	32.— >
Vöröshagyma	...	> >	3.50 >
Fokhagyma	...	> >	9.— >
Zöldség vastag legszebb...	> esom.	3.50	>

BENISCH S. J.

Szegeden.

Dietrich és Fischer.

Első magyar égenolajok esszenciák és folyadékszínek gyár.

Ujpest, főut 75. saját házában.

Ajánljuk a tisztelt közönségnek **rum, szilvórium, törköly, cognac** és **megyeszencziánkat**, melynek neme aromája és olesósága által semmi külföldi gyártmány nem versenyezhetik. Árjegyek valamint kezeléskönyvet kívánatra ingyen.

Wrabetz Frigyes

bor- és sörcsarnoka

É T T E R E M M E L

Dalszínház-utca 6. sz. szemben az Operaházzal.

Legelőkelőbb berendezés. Legjobb konyha, kitűnő hamisítatlan borok. Az I. magyar részvény serfőző jeles minőségű söre. Figyelmes szolgálat, mérsékelt árak.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Leth Lajos

Magyarország legelső és legnagyobb

elhelyező intézete

szállodai-, vendéglői- és kávéházi-személyzetnek

Budapest, kalap-utcza 5. szám.

Telephon 392. szám.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Olesó alkalmi ajándékok.

Arany gyűrűk ... 1.50-től 40 frtig.
 Arany óra, láncok nőknek ... 15.— > 50 >
 Ezüst evő-készletek, 6 pár ... 12.— > 40 >
 Gyémánt fülbevalók... ... 10.— > 50 >
 Ezüst babérszorong... ... 40.— > 150 >
 Arany babér-koszoruk 300 >
 Arany tölgy-koszoruk 500 >
 minden 14 karátos aranyból a m. k. fémhivatal
 által jelezve. Nagy választék arany, ezüst és ékszer
 árukból legolcsóbb árakon

HEUFFEL L. Budapest.

Koronaherczeg-utczá 8. szám.

A budapesti pinczér-egylet

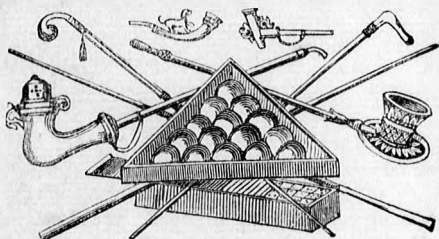
központi elhelyező intézete

CSERWENY W.

vezetés alatt.

Telephon összeköttetés

Das centrale Stellenvermittlungs-Bureau des Bu-
 pester Kellnervereins unter Leitung von W. CSER-
 WENY befindet sich Budapest, Kalap-utczá Nr. 14.

Franz Nocker jun.

Kunstdrechsler u. Meerschäum-Pfeifensneider.

Budapest, Dorotheergasse 2, im Hotel König v.
 Ungarn, empfiehlt sein grosses Waarenlager von
 Bernstein, Cigarrenspitzen, Schreibkröhre, Meer-
 schäumpeifen Meerschäum-Cigarrenspitzen. Spa-
 zierstöcken, echte Elfenbein-Kern-Billard-Ballen,
 Queues, Schachbretter sammt Figuren, Domino,
 Zeitungsbehälter, echte Lignum Sanctum-Kegel-
 Kegel und alle Gattungen Rauchrequisiten zu
 billigsten Preisen.
 Sämmtliche Reparaturen werden angenommen.

Helyiségvátózás.

Pincegazdasági üzletünk 1888.
 December 1-jétől IV ker. Ká-
 roly-körut 28 sz a Károly-
 laktánnya épületben lesz.

Frommer testvérek.

Localveränderung.

Unser Geschäftslocal für Kel-
 lerwirtschaft-Artikel befindet
 sich vom 1-ten Dezember 1888
 IV. Bez. Carlsring Nr. 28, im
 Gebäude der Carlskaserne.

Brüder Frommer.

Eladó szálloda és kávéház!

Egy nagyobb vidéki városban levő **szálloda**
 és **kávéház** szabadkézből **5000 frtért eladó.**

Á szállodához tartozik **1 kávéház, 7 ven-
 dégszoba, 2 udvar, 1 udvari-kert, 1 te-
 kepálya, 1 pinczekészlet** körülbelül 1000 frt
 értékekkel, **társaskocsi, két ló,** szóval a teljes
 gazdasági felszerelés is.

Bővebb felvilágosítást a „Vendéglősök Lapja”
 kiadóhivatala ad.

Megvételre

kerestetik egy vidéki városban levő jó forgalmu vendéglői
 vagy kávéházi üzlet.

Ajánlatok a „Vendéglősök Lapja” kiadóhivatalába kül-
 dendők.

M A R G I T.

gyógyforrás,

„Magyar Selters”

Vegyelmezve a budapesti m. kir. egyetemen. Szerencsés vegyi összetétele, kevés
 szabad, de gazdag, félig kötött szénsavtartalma kiváló hatásnak bizonyul különösen
tüdőbántalmaknál a hol a szabadszénsav csekélyebb jelenléte megója a beteget a
 káros, sőt veszedelmes izgatástól, ellenben a félig kötött szénsav gazdagsága a gyógy-
 hatásu alkatrészeknek a beteg testrészekbe való gyors és biztos felvételét eszközöli.
 Ezen tulajdonságának köszönheti a Margit-forrás azon kiváló előnyét is, hogy a hol
 szabadszénsav-tartalomban erősebb asányizek, mint a seltéri **gleichenbergi, tudó-
 bajokban** különösen **tüdővézések**nél már nem alkalmazhatók, a Margit-forrás itt is a
 legjobb hatás mellett használják.

A **tüdőbetegek** klimatikus gyógyintézetekben, különösen a leglátogatottabb Gör-
 bersdorfbán, a Margit-iz otthonossá vált. — Orvosi tekintélyeink Budapesten: **Dr.
 Korányi, Dr. Gebhárd, Dr. Navratil, Dr. Poór, Dr. Kétly, Dr. Barbás;** Bécsben:
Dr. Bamberger, Dr. Duschek stb. a legjobb eredménnyel alkalmazzák a léggő-
 emésztő es huzgyszervek általános hurutos bántalmainál.

Borral használva a legegészségesebb ital!

Kizárólagos főraktár

ÉDESKUTY L.

m. k. ásványviz szállítónál Budapesten.

Ugyesztintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereske-
 désben és vendéglőkben.

Vendéglő átvétel!

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget liz-
 telettel értesíteni, hogy a **Budapesten, VII. ker.
 Csányi-utczá 9. szám** alatt levő

vendéglőhelyiséget átvettem

s azt diszesen berendezve f. hó 8-ikán ünnepélyesen
 megnyitottam.

Mint a lövárosi és vidéki előkelő vendéglők volt
 régi főpinczérje, minden törekvésemet oda fogom irá-
 nyítani, hogy a nagyérdemű közönség igényeit minden
 tekintetben kielégítve, eddigi bizalmát új pályámon
 továbbra is kiérdemelhessem.

Izletes ételek és italokról, valamint pontos és
 gyors kiszolgálásról gondoskodni fogok.

A n. érd. közönség tömeges látogatását kérve
 maradtam, Budapesten, 1888. december hó.

kiváló tisztelettel

ZSÁK JÓZSEF,
 vendéglős.